

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ח.], (ב) [לעיל ח.],
(ג) ס"א ואז, (ד) ס"א לך,
(ה) מכאן ש"ך לע"ב, (ו) ס"א
ואז, (ז) ש"ך לע"ב, (ח) ז"ל
למרינו,

הנהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא ימנה
גזירות ויאמר אם היה כן
קיימא: (ב) ד"ה או דילמא
וכי' לך כן וא"ת לפיל
נמי: (ג) ד"ה אמר הריני
וכי' וה"ה דקא מיבעיא
ליה ועלי אלא חדא מהם
נקט הקדד:

גליון הש"ס

גם' ר"י דברי' הוא. ע"י
לקמן דף לד ע"א תדריה
אלא ר"י וז"ע:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

מוסף רש"י

ואמר ואני, וכול הדיון אס
חמר ועל, מזה אנפשיה
קאמר, שיהא ניר כשיהא
לנשי כן, או דילמא ה"ק
רחימנא, והרני בנימין
כשיהא לך כן קאמר
(ראמיה בשמח).

פי' הרא"ש

חזרה וילדה אחר שקיבל
עליו נזיר והביא קרבן הרי
זה נזיר שמחמת הנפל לא
חל עליו נזיר ולר"ש צריך
להתנות ככראשונה שם
הא' היה בן קייטא. ומודה
רי"ש בילדה טומטום דלא
הוי נזיר אע"ג דהוי ספק
זכר ספק נקיבה דלספק
כזו לא מחית נפשה שלא
היה דעתו על טומטום
כלל. וכן תמצא בלשון

הריני נזיר פרק שני נזיר

הפילה לא הוה בן קיימא
נזירות להקל: ר' שמעון
אלא (א) אם היה בן קיימא
ויר נדבה. דקסבר ספק

הפילה אשתו אינו נזיר ר"ש אומר יאמר אם היה בן קיימא הרי אני נזיר חובה ואם לאו הרי אני נזיר נדבה חזרה וילדה ה"ז נזיר ר"ש אומר יאמר אם הראשון בן קיימא הראשון חובה וזו נדבה ואם לאו הראשון נדבה וזו חובה: **גמ'** האי מאן למימרא משום סיפא בת מומטום ואנדרוניוס אינו נזיר פשיטא מהו דתימא לכשאבנה הוא דקאמר קמ"ל דלא: ואם אמר כשהיה לי ולד כו': פשיטא מהו דתימא ולד דמיחשב ביני אינשי בעינן קמ"ל: הפילה אשתו אינו נזיר: מאן קתני לה * רבי יהודה דברי הוא: ר"ש אומר יאמר אם היה בן קיימא הריני נזיר חובה ואם לאו הריני נזיר נדבה: בעא מיניה רבי אבא מרב הונא הריני נזיר לכשהיה לי בן והפילה אשתו והפריש קרבן וחזרה וילדה מהו אליבא דמאן אי אליבא דר"ש מאי תיבעי ליה הא * אמר ר"ש ספק נזירות להחמיר ואלא אליבא דרבי יהודה דאמר ספק נזירות להקל מאי קדוש או לא קדוש מאי נ"מ לגיחור ולעבור בו * תיקו בעא מיניה בן דרומו מאבי הריני נזיר לכשהיה לי בן ושמע תבירו ואמר * ועלי מהו אדיבוריה משמע או אגופיה משמע * את"ל אגופיה משמע אמר הריני נזיר לכשהיה * לי בן ושמע תבירו ואמר ואני מהו אנפשיה קאמר או דילמא ה"ק רחימנא לך כוותך יאת"ל כל באנפיה כסיפא

ת כלל לא היו קדוש כלל
 נקרא לך מינה. וזו היה
 נדירות: נקרא מינה לביתו
 גורת משעה שהסריס תחלה
 עזר בגנה ועבורה אלא לא
 עשה שחורה וילדה הוה ליה
 ע חבירו ואמר ועלי מהו
 להיות גור שמהיה לן בן או
 נאמר ועלי גמי להיות נא
 ואני מהו אנפשיה קאמר
 בן: או דילמא. אדעבורא
 חזנא ליה לאתו בן כותיך
 לעיל נמי כי קא מיבעיא
 ליה. ובהאי לשנא הוה לא
 ימא ועלי לאוהבו כמותך:
 ועלי בן אמר ואני כסיפא
 יוחא לן בן אחא גמי דאזי
 עזר ליה ליהור כפניו וזו חזר דאזי
 לאימר דאזי אמר ליה אף
 ירמיני גור לנשיה לעלוי בן
 יא ועלי יא (ו) טוול"א מה"ה:
 י הכן קא מדהרי ליה לא
 כסיפא

דבנו ובמלאת ימי נדנו
בן למירומו: הריני [גיר]
התחיל מונה את שלו וטולד
הוא זקוק למנוחם מיד
רבות בן ואחד למירות
ו לחן גדול שיער פחות
בנו ולהשלים מירותו ולשוב
יש מצות גילוח אמירות

יג.

ב א מ"י פ"א מהל'
נזירות ה"י:
בא ב מ"י פ"ט מהל'
נזירות ה"י:
בב ג ד מ"י שס פ"ב הל'
ה:

נוסחת הריב"ן

(א) (נידרות) ליתא בכ"י
(ב) מינה השתא מיהא קדוש
הוא דהא ילדה כ"י (ג) או
גנף המעשה ותשמע
דקאמר ועלי להיות נזיר
(ד) (ושמע חבירו כ"י לי כן)
ליתא בכ"י: וז"ל:
(ה) מיצע ליה הכי דלדלמא
ועלי אנדוריה משמע (ה)
כ"י: (ו) דלמא: (ז) למימר
ליה: (ט) ולא מפי המורה:
(י) אחרין:

מנהל התחום

[illegible]

פ' הרא"ש (המשך)

[illegible]

צני

גופי נדר כמו שקבלת עליך ואני מהר דואני איכא לפרושי אני דומה בנדר זה. כל בא לך נחת רוח להראות שהוא חפץ בטובתו:

(א) ז"ל על גמל לא היה מיר ואם לא חזרה ילדה משיטא דלא קדיש.



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones